

عنوان مقاله:

حقوق مالی قابل ارث در فقه امامیه و حقوق ایران

محل انتشار:

فصلنامه فقه، دوره 29، شماره 109 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

محمد سلطانیه - استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه علوم اسلامی رضوی، مشهد.

عزیزاله فهیمی - دانشیار گروه حقوق خصوصی دانشکده حقوق دانشگاه قم، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

اموال اشخاص بعد از وفات، به ورثه وی می رسد، اما حقوق مالی متوفی نیز به ارث می رسد یا خیر. برای پاسخ، باید منشا حقوق مالی مشخص شود که یا قرارداد بین طرفین است، مثل حق شفعه، یا ابقاع است، مثل حق تحجیر، و یا قانون است، مثل حق تالیف. ضابطه تشخیص حقوق مالی از حقوق غیرمالی، قابل دادوستد بودن این حقوق و قابلیت تقویم (تبدیل به پول شدن) است. برخی از حقوق مثل حق شفعه، خیار و تالیف به اتفاق نظر، مثل اموال متوفی به ورثه منتقل می شود، اما درباره حقوقی مثل انتفاع و ارتفاق، بین فقها و حقوق دانان اختلاف است که به عنوان ماترک متوفی به ورثه می رسد یا خیر. مهم ترین دلیل به ارث رسیدن این حقوق بنای عقلا است. این پژوهش که با هدف فهم دیدگاه فقه امامیه و حقوق ایران درباره حقوق مالی قابل ارث تدوین شده، به صورت توصیفی-تحلیلی انجام شده و جمع آوری اطلاعات با روش فیش برداری کتابخانه ای است. مسئله دیگر آن است که در صورت پذیرش انتقال برخی از حقوق مالی به ورثه، آیا اعمال این حق باید توسط تمام وراثت یک جا شکل گیرد یا برخی از آنان می توانند این حق را اعمال کنند. با توجه به تعدد اقوال، ظاهراً حق مالی حق واحد است و چنانچه تمام وراثت اعمالش را بطلبند، قابل اعمال خواهد بود.

کلمات کلیدی:

حق مالی، ارث، اجتماع یا انفراد ورثه، منشا حقوق مالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1449079>

